Ἐν Ἀθήναις Δευτέρα 8 Ὀκτωβρίου 1907

ΕΤΟΣ Ϛ'. Περίοδος ΙΓ'. Ἀριθμὸς φύλλου 220934

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 15
ΕΞΑΜΗΝ. „ 8
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 25
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΦΡ. 33
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ
ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
ΚΑΤ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ
ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΣΚΡΙΠ-ΑΘΗΝΑΣ
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 139

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 7

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ

ΟΙ ΧΘΕΣΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ μνημείου τοῦ ἐγερθέντος εἰς τὴν Πλεύναν ἐπὶ τοῦ λόφου Σκομπελέφ. Ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος καὶ ὁ Μέγας Δοὺξ Βλαδίμηρος περιστοιχιζόμενοι ὑπὸ γερόντων στρατηγῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν περίφημον ἅλωσιν τῆς Πλεύνας.

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Πάντες οἱ Ἕλληνες ἔχουν καθῆκον ὑπέρτατον πρὸς τὴν Πατρίδα νὰ βοηθήσουν πάσῃ δυνάμει εἰς τὴν τελειοτέραν καὶ πληρεστέραν ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία θὰ διενεργηθῇ τὴν Κυριακὴν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. Ἡ στατιστικὴ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους εἶνε τὸ λαμπρότερον φῶς, τὸ ὁποῖον φωτίζει καὶ τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Πολιτείαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ἔργου των. Ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ σημαίνει πρόοδον, αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως. Ὅπως καὶ ἡ ἐλάττωσις ἢ καὶ ἡ στασιμότης τοῦ πληθυσμοῦ ἀποτελεῖ ἐλάττωσιν τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως καὶ ἐπίτασιν τῆς κοινωνικῆς δυσπραγίας.

Εἰς ὅλα τὰ πολιτισμένα Κράτη ἡ ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων διενεργεῖται ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν καὶ χρησιμεύει ὡς τὸ κριτήριον τοῦ βαθμοῦ τοῦ πολιτισμοῦ ἑκάστου Κράτους καὶ ἡ στερεὰ βάσις τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων τῶν Κυβερνώντων εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ μεταρρύθμισιν τῶν ὅρων τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς κινήσεως καὶ ζωῆς. Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἰδιαιτέρως ἔχει ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἡ μετὰ τρεῖς Κυριακὰς ἐκτελουμένη ἀπογραφή, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ μάθωμεν ὅ,τι ἀγνοοῦμεν ἤδη ἀπὸ τοῦ 1896, ἤτοι τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς, ἂν ὁ πληθυσμόςμας ηὔξησε καὶ κατὰ πόσον, ἂν ηὔξησε κατ' ἀριθμὸν ἐνθαρρυντικὸν ἢ κατ' ἀριθμὸν ὀλίγον ἀπέχοντα τῆς στασιμότητος. Οἱ Ἕλληνες εἴμεθα ὀλίγοι καὶ πρέπει νὰ γίνωμεν πολλοί. Ἐθνικώτατοι λόγοι, λόγοι φυλῆς καὶ ἐθνικῆς ἐπικρατήσεως μᾶς ἐπιβάλλουν νὰ γίνωμεν πολλοί, πάρα πολλοί. Ἂν γινώμεθα ἢ ὄχι θὰ τὸ ἀποδείξῃ ἡ ἀπογραφή. Ἐμπρὸς λοιπόν. Ἂς μὴ μείνῃ κανεὶς ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ σημειωθῇ εἰς τ' ἀπογραφικὰ δελτία.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΝ ΩΡΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ἐν βλέμμα πέραν τῆς ζωῆς.—Ἡ τελευταία ὥρα.—Χωρισμὸς πνεύματος καὶ σώματος.—Ἕνα μοναδικὸν ὡραῖον ἐπεισόδιον.—Τὸ ὅραμα παρῆλθεν.

Ἡ χθὲς τὴν νύκτα ληφθεῖσα εἰς τὰ γραφεῖά μας «Νέα Βιενναία Ἐφημερὶς» ἀποκαλύπτει ὀλίγον ἀπὸ τὸ πέραν τοῦ θανάτου μυστήριον. Τὰ συναισθήματα ἑνὸς ἀποθνήσκοντος, γράφει, τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα πληροῦν τὸν ἀφίνοντα τὴν ζωήν, ὅταν τὸ πνεῦμα διαρρηγνύει βαθμηδὸν τοὺς δεσμοὺς τοῦ σώματος, ἡ ὅλη ἀπολύτρωσις ἔμειναν μέχρι τοῦδε διὰ τὴν περίφοβον ἀνθρωπότητα κρυμμένα εἰς μυστηριωδῶς σκοτεινὸν πέπλον καὶ οὐδεμία ἐπίγειος χείρ, τοὐλάχιστον οὕτως ἐφαίνετο, ἠδύνατό ποτε ν' ἀνεγείρῃ ὀλίγον αὐτὸν τὸν πέπλον.

Ἀλλ' ὁ ἄλλοτε παπᾶς τοῦ ναυτικοῦ Ἀμερικανὸς Τζαίμς Καὶν ἐπέτυχε, χάρις εἰς τὴν τύχην ποῦ ἐπέτρεψε τοῦτο, νὰ ῥίψῃ ἑνὰ βλέμμα πέραν τῶν ὁρίων τῆς ἐπιγείου ζωῆς. «Ὀκτὼ φορὰς εὑρέθην εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ θανάτου», διηγεῖται, «τρεῖς φορὲς οἱ ἰατροὶ μὲ ἐθεώρησαν νεκρὸν καὶ μίαν φορὰν ἔμεινα ἐντὸς φερέτρου 24 ὥρας.» Ἰδοὺ ἓν ἀπὸ τὰ μοναδικά του αὐτὰ ὡραῖα ἐπεισόδια!

⁂

Ὁ Καὶν ὑπηρέτει *εἰς μίαν κανονιοφόρον κατὰ τὸν Ἀμερικανικὸν πόλεμον τῆς δουλείας, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ συμμετέσχεν. «Ἀνῆκον, λέγει, εἰς τὸν πολιορκητικὸν στόλον, τὸν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ναυάρχου Φαίρραιγκουτ. Εἰς τὴν ἀκτὴν ἐξερράγη ἐπιδημία κιτρίνου πυρετοῦ· τέλος τὸ κακὸν μ' εὑρῆκε. Χάριν τῶν συναδέλφων μου εἶπα νὰ μὲ μεταφέρουν εἰς τὸ σπίτι φίλου μου, ὁ ὁποῖος ἐγνώριζα, ὅτι παρ' ὅλην τὴν κατάστασίν μου δὲν θὰ ἠρνεῖτο νὰ μὲ δεχθῇ. Παραμιλοῦσα ἤδη καὶ οἱ πόνοι ὅλο καὶ ηὔξανον. Ἐπολεμοῦσα τρομερὰ κατὰ τῆς νόσου, ἡ ὁποία συνετάρασσε τὸ σῶμά μου. Καὶ ἡ κατάστασίς μου ἐχειροτέρευεν ὁλοέν, εἶχα χάσει κάθε ἐλπίδα καὶ ἐποθοῦσα τέλος τὸν θάνατον ὅπως παύσουν τὰ μαρτύριά μου. Ὥρισα τὰ τῆς κηδείας μου κ' ἐδήλωσα, ὅτι ἡ ἐπιθυμία μου ἦτο νὰ ταφῶ εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἔκαμα τὴν διαθήκην μου καὶ μοῦ ἐφάνη, ὅτι ἐσήμανεν ἡ τελευταία ὥρα μου.*

⁂

Εἶχα ὅλας *τὰς αἰσθήσεις μου, τὰ παραληρήματα εἶχαν παύσῃ καὶ καθ' ὅσον ἐγίνετο ἀσθενέστερον τὸ σῶμά μου ηὔξανον αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις μου. Διέκρινα τὴν παράδοξον διαφορὰν μεταξὺ ψυχῆς καὶ σώματος καὶ ἔκαμα τὴν θαυμασίαν ἀνακάλυψιν, ὅτι ἐντός μου ἐξηγείροντο μόνον πνευματικαὶ ἱκανότητες, αἱ ὁποῖαι ὁλοὲν ἀνεπτύσσοντο ἰσχυρότερον, ὅσον περισσότερον ἐπροχωροῦσεν ἡ ἐκ τοῦ σώματος ἀπολύτρωσις.*

⁂

Ἀδυνατῶ *νὰ περιγράψω αὐτὰ τὰ αἰσθήματα. Ἡ ἰσχὺς των ἦτο θαυμασία. Κάθε σωματική μου δύναμις ἀναλογοῦσε πρὸς δέκα πνευματικάς, τὰς ὁποίας αἰσθανόμην ὅτι εἶχα. Δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι αὐτὸς ὁ θάνατος ἦτο τὸ ὡραιότερον, μοναδικώτερον, ψυχαγωγικώτερον ἐπεισόδιον τῆς ζωῆς μου· χιλιάδες πρόσχαροι συγκινήσεις μὲ κατελάμβανον, ὄχι μόνον ἡ σκέψις νὰ ξαναϊδῶ πρὸ καιροῦ ἀποθαμένους φίλους, ἀλλ' ἀκόμη μία αὔξησις τῆς συνειδήσεως καὶ μιὰ ἀπελευθέρωσις ἀπὸ τὰ ἐπίγεια.*

⁂

Ἐν τῷ μεταξὺ *ἐγινόμην ὁλονὲν ἀσθενέστερος, ἡ ἀναπνοή μου καθίστατο βαρυτέρα, ὁ σφιγμὸς σχεδὸν εἶχε παύσῃ. Ἐν πλήρει συνειδήσει ἐδοκίμασα ὕστερα τὴν τελευταίαν φάσιν. Τότε μοῦ ἐφάνη, ὅτι τὸ πνεῦμά μου ἀπελευθερώθη καὶ ὅτι εὑρισκόμην δίπλα εἰς τὸ σῶμά μου. Ἤκουσα πῶς οἱ ἰατροὶ καὶ οἱ νοσοκόμοι ἐβεβαίωσαν τὸν θάνατόν μου: «Τελείωσε!» εἶπαν καὶ μοῦ ἔκλεισαν τὰ μάτια. Ὅταν ἐπανῆλθα εἰς τὸν ἑαυτόν μου, εἶδα νὰ κάθεται εἰς τὴν ἄκρην τοῦ κρεββατιοῦ ἕνα μαῦρον παπᾶ, καλόν μου φίλον· τὰ μάτιά του ἦσαν δακρυσμένα. Ἔμεινεν ἔκπληκτος. Τὸ ὅραμά μου ἐξηφανίσθη. Πολὺ ὀλίγον εὐχαριστήθην διὰ τὴν ἐπιστροφήν μου. Ἔπειτα ἔπεσα εἰς βαθύν... ὕπνον».*

ΞΕΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τῆς μαγίσσης:

Ὁ σύζυγος.—Θάρθῃ ἡ γυναῖκα μου νὰ σὲ συμβουλευθῇ τὸ ἀπόγευμα. Μπορεῖς νὰ κερδίσῃς περιπλέον δέκα μάρκες ἂν τῆς προφητεύσῃς, ὅτι θὰ τῆς συμβῇ δυστύχημα αὐτοκινήτου, γιὰ νὰ παύσῃ πιὰ νὰ μοῦ ζητῇ νὰ τῆς ἀγοράσω ἕνα.

(Βερολιναία Εἰκονογραφημένη).

X

Οἱ αὐλικοὶ διευθυνταὶ θεάτρων.

— Κύριε βαρῶνε πρέπει τέλος νὰ ξαναδώσωμε Σαίξπηρ. Ἴσως τὸν «Ρωμαῖον καὶ τὴν Ἰουλιέτταν».

— Ἅ... Καὶ γιατί δύο ἔργα μαζί;

(Σιμπλιτσίσσιμους—Μόναχον).

X

Πτωχὴ Κολλέτα!

Εἰς τὴν ἀκρογιαλιά.

Ἡ κυρία.—Λοιπὸν μικρή μου Κολλέτα, σοῦ ἀρέσει ἡ θάλασσα;

Ἡ μικρουλίτσα.—Ὄχι· τὰ καβούρια μὲ τσιμποῦν.

— Λοιπὸν θὰ ἤθελες νὰ γύριζες στὸ Παρίσι;

— Ἆ, στὸ Παρίσι μὲ τσιμποῦν οἱ γέροι κύριοι.

(Παρισινὴ Ζωή).

X

Ἡ ὑπηρέτρια.—Ἡ κυρία δὲν εἶνε στὸ σπίτι, ἀλλὰ μοῦ εἶπε κάτι γιὰ σᾶς.

Ὁ ἐπισκέπτης.—Τί;

— Τὸ ξέχασα. Ἀλλὰ σταθῆτε μιὰ στιγμή. Θὰ τὴν ρωτήσω ἀμέσως.

(Π. Β. Τ. Μπουένος Ἄϊρες).

X

Μονολογοῦσα:—Θέλω πολὺ νὰ τὸν πάρω· ὡς ἐραστὴν θὰ τὸν ἀγαποῦσα παρὰ πολύ!

(Κρονὶκ Ἀμυζάντ—Παρίσι).

X

Ἡ μητέρα.—Μὴ λησμονῇς παιδί μου, ὅτι μιὰ μέρα θὰ γίνῃς στρατιώτης.

Ὁ μικρός.—Ναί, μαμᾶ, ἡ Λίνα μὲ πηγαίνει ἀπὸ τώρα κάθε μέρα στὸν στρατῶνα.

(Βιενναῖες Γελοιογραφίες).

ΤΑ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΑΙ ΑΝΕΞΕΡΕΥΝΗΤΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Τοιοῦτον τίτλον φέρει ἓν ὡραῖον βιβλίον, τὸ ὁποῖον μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ μοῦ ἀποστείλῃ ὡς δῶρον ὁ συγγραφεύς του, ὁ πολὺς Δόκτωρ Grasset, καθηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μονπελιὲ τῆς Γαλλίας.

Τὸν σοφὸν διδάσκαλον γνωρίζει σύμπας ὁ σύγχρονος ἐπιστημονικὸς κόσμος, ὥστε δὲν θὰ χάσω ματαίως τὸν χρόνον διὰ νὰ εἴπω περὶ αὐτοῦ ὅτι κατέχει περιφανῆ θέσιν μεταξὺ τῆς ὀλιγαρίθμου πλειάδος, ἡ ὁποία μεσουρανεῖ σήμερον ἐν τῇ πανευρωπαϊκῇ ἐπιστημονικῇ κινήσει.

Τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῆς στήλης ταύτης, τοὺς μὴ μεμυημένους εἰς τὰ μυστήρια τῶν Ἀνεξερευνήτων λεγομένων Ἐπιστημῶν, εἶνε τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀληθῶς πολυτίμου τούτου ἔργου, τὸ ὁποῖον διὰ μὲν τοὺς περιέργους καὶ φιλομαθεῖς ἀποτελεῖ ἀληθῆ τρυφήν, διὰ δὲ τοὺς ἐπιστήμονας ἀκόμη ἀληθεστέραν τροφήν.

X

Ἀφ' ἧς ἡμέρας, ἐπιστήμονες τῆς περιωπῆς τοῦ Grasset, τοῦ Lombroso, τοῦ Crookes, τοῦ Richet, τοῦ Joire ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν ἔρευναν τῶν καλουμένων «Πνευματιστικῶν Φαινομένων» ὁ πνευματισμός, ὅστις μέχρι τοῦδε προεκάλει μόνον μορφασμοὺς καὶ μειδιάματα, μετήλλαξεν ἔδαφος καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν τῶν σχολῶν τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν.

Μάλιστα δὲ ἀπὸ τῆς τοσοῦτον ἀμφιβόλου Χθὲς τοῦ πνευματισμοῦ, μέχρι τῆς τοσούτῳ ἐκπληκτικῶς θριαμβευτικῆς Σήμερον αὐτοῦ, ἐμεσολάβησε τόσον βραχὺ σχετικῶς χρονικὸν διάστημα, ὥστε αὐτὸ τοῦτο τὸ φαινόμενον τῆς ἐξελίξεως τοῦ εἴδους τῆς ἐρεύνης ταύτης, καὶ τῶν διαστάσεων, ἃς ἔλαβεν, ἀποτελεῖ ἄλλο θαῦμα, προσθέτου παρὰ πολὺ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς πνευματιστικῆς δοξασίας πεποίθησιν.

X

Σήμερον ὁ πνευματισμὸς δὲν εἶνε πλέον ζήτημα παιγνίου τῶν εὐθύμων κύκλων τῶν σαλονιῶν, οὔτε τολμᾷ ὁ ἐπιστήμων ν' ἀποκηρύξῃ αὐτὸν χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τύψεις συνειδότος καὶ χωρὶς νὰ εὑρεθῇ ἠναγκασμένος ν' ἀποκηρύξῃ τὴν ἀποκλειστικὴν ἰδιότητα αὐτῶν τῶν ἰδίων αἰσθήσεών του: τῆς ὁράσεως, τῆς ἀφῆς, τῆς ἀκοῆς του.

Ὁ Wundt καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ταχθέντες, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπίμονοι καὶ διψῶντες γνῶσιν ἐρευνηταὶ τοῦ πνευματισμοῦ, διενυκτέρευον γύρωθεν τῶν κινουμένων τραπεζῶν ἢ κύπτοντες ἄνωθεν μεσαζόντων, γραφόντων πράγματα διάφορα τῶν γνώσεών των, εἶνε καιρὸς πλέον νὰ σιωπήσουν. Εἶχον τὴν ἀξίωσιν νὰ ὀνομάζωνται *ψυχολόγοι* ἀρνούμενοι ταὐτοχρόνως τὴν ὕπαρξιν τῆς ψυχῆς. *Ψυχολόγοι χωρὶς ψυχήν!*

X

Ἀλλ' ἡ ἐπίμονος ἄρνησις τούτων, οἵτινες ἐξ ἄλλου προσεπάθουν νὰ ὑπαγάγωσιν ὁλόκληρον τὴν ψυχολογίαν εἰς μαθηματικούς τινας τύπους καὶ οὐδὲν ἴσχυσεν ὅπως οἱ ἐρευνηταὶ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἐπίμονον ἐργασίαν των καὶ κατακτήσωσι τὸ ἀμφισβητούμενον ἔδαφος βῆμα πρὸς βῆμα.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ὁ Πνευματισμὸς κατέκτησε σήμερον τοσοῦτον ἔδαφος, ὥστε ἱδρύθησαν βαθμηδὸν ὁλόκληροι *Πνευματιστικαὶ Πολιτεῖαι* χωρὶς οὐδεὶς ἐκ τῶν μὴ ὁμοφρόνων αὐτοῖς νὰ τολμήσῃ νὰ γελάσῃ ἢ νὰ τοὺς καταγγείλῃ ὡς ἀθρήσκους ἢ ὡς ἀντιχρίστους. Διότι ἀκριβῶς ἡ δοξασία των ἀποτελεῖ τὸ θετικώτερον ἔρεισμα τῆς θρησκείας τοῦ Ἰησοῦ.

Τώρα ἐπῆλθε καὶ ὁ Βορρᾶς κατόπιν τῶν περιφήμων πειραματισμῶν τοῦ Ῥώσσου Ἀξάκωφ, ἀκολουθεῖ δὲ ἡ Γερμανία, ἔνθα ἱδρύθησαν ἀναρίθμητοι Πνευματιστικαὶ Στοαί, καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

Καὶ τοιουτοτρόπως, ἐνῷ ἡμεῖς ἐδῶ γελῶμεν ἀκόμη ἀκούοντες περὶ Πνευματισμοῦ, ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ἀποτελεῖ οὗτος ἔδαφος ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης καὶ θέμα σπουδαιοτάτων συγγραμμάτων, οἷον τὸ ἔργον τοῦ σοφοῦ ἰατροδιδασκάλου, τοῦ ὁποίου τὸ περιεργότατον περιεχόμενον θὰ καταστήσω διὰ βραχέων γνωστόν.

Εἶμαι πνευματιστής, ἀλλ' ὀφείλω νὰ εἴπω καὶ τὴν ἀλήθειαν.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦ κ. Grasset δὲν θὰ εὕρῃ τις ἔνθερμον καὶ ποιητικὸν θιασώτην τοῦ πνευματισμοῦ. Μάλιστα δὲ τὸ συμπέρασμά του ἐπὶ τῶν πνευματιστικῶν φαινομένων εἶνε ἴσως πλειότερον τοῦ δέοντος αὐστηρόν. Ἀλλὰ διὰ τοὺς πνευματιστὰς ἡ αὐστηρότης αὐτὴ εἶνε συμφέρουσα μᾶλλον ἢ ἐπιβλαβής, διότι περιβάλλονται διὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κύρους αὐτὰ τὰ *φαινόμενα*, τὰ ὁποῖα ὁ συγγραφεὺς δὲν ἀρνεῖται.

Τούτου κυρίως ἔχουσιν ἀνάγκην οἱ πνευματισταί: νὰ μὴ ἀμφισβητῇ ἡ ἐπιστήμη τὰ προηγούμενα ἐκπληκτικὰ φαινόμενα.

Ὅσῳ διὰ τὴν ἐξήγησιν αὐτῶν, καὶ αὐτὴ δὲν θὰ βραδύνῃ· ἀρκεῖ νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ ἔδαφος, ὁ δὲ πύργος τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως θὰ ὑψωθῇ μίαν ἡμέραν μεγαλοπρεπὴς καὶ ἀντιμέτωπος τοῦ ἠρειπωμένου πύργου τῆς ἐπιστημονικῆς Βαβέλ.

Τοιαύτη, ἐν βραχείᾳ εἰσαγωγῇ, εἶνε ἡ σημερινὴ ἠθικὴ θέσις τοῦ Πνευματισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ πρόσφατα ἐκπληκτικὰ φαινόμενα, ὡς βεβαιοῖ αὐτὰ ὁ κ. Grasset, θ' ἀναφέρω στοιχειωδῶς αὔριον.

BOL. ARCAS.

Η ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ

ΠΥΟΦΙΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Ὀνομάζομεν κηρίον ἢ πυοφίτην τῶν παίδων ἓν εἶδος ἐξανθήματος εἰς τὸ πρόσωπον τῶν παιδίων ἀναφαινόμενον ὡς καὶ εἰς τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ὅπερ συνοδεύεται πολλάκις ὑπὸ ἐξογκώσεως τῶν ἀδένων τοῦ λαιμοῦ. Ὑπάρχουσί τινες πιστεύοντες ἀκόμη ἐσφαλμένως ὅτι ἡ νόσος αὐτὴ ὠφελεῖ καὶ ὅτι πρέπει πολὺ νὰ προσέχωμεν ὅπως μὴ θεραπεύωμεν αὐτήν.

Ὁ πυοφίτης εἶνε ἀποτέλεσμα λυμφατικῆς γενικῶς καταστάσεως καὶ κακῆς ἰδιοσυγκρασίας. Δὲν πρέπει ν' ἀφήσωμεν τὴν νόσον ἀθεράπευτον, οὔτε πρέπει τοπικῶς μόνον νὰ θεραπεύσωμεν τὸ μέρος.

Παρουσιάζεται δὲ ὡς ἑξῆς: Κατὰ τὴν κεφαλὴν παρουσιάζεται βλεννώδης ῥοὴ ὑγροῦ, ἀρκούντως ἀφθόνου καὶ ἔχοντος ὀσμὴν δυσάρεστον. Τοῦτο ἀποξηραινόμενον σχηματίζει ἐσχάρας, διὰ τῶν ὁποίων κολλῶσιν αἱ τρίχες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Δευτέρα ἐξάνθησις συμβαίνει ὑπὸ τὰς ἐσχάρας ταύτας καὶ ἐξαπλοῦται εἰς τὰ πέριξ. Τὰ ἐξανθήματα ταῦτα φέρουσι φρικώδη κνισμὸν καὶ ἡ κατάστασις δυνατὸν νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μακρόν.

Εἰς τὸ πρόσωπον τὰ σπειρία ταῦτα καταλαμβάνουσι τὰς παρειάς, τὰ βλέφαρα, τὰ χείλη, τὴν σιαγόνα καὶ συνίστανται ἐκ φλυκταινῶν περιεχουσῶν ὑποκίτρινον ὑγρόν, ὅπερ ἀποξηραινόμενον σχηματίζει ἐσχάρας.

Ἐὰν τὸ παιδίον εἶνε λυμφατικόν, ὠχρὸν καὶ κακῆς ἰδιοσυγκρασίας, τότε κακῶς θὰ πράξῃ τις νὰ θεραπεύσῃ τὰ φλυκταίνας χωρὶς νὰ λάβῃ μέτρα διὰ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ παιδίου.

Ὀφείλομεν κατὰ πρῶτον νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν ὀργανισμὸν τῶν παιδίων τούτων διὰ τοῦ μουρουνελαίου δίδοντες ἓν ἢ δύο κοχλιάρια καθ' ἑκάστην.

Τὸ ἔλαιον τοῦτο δυνάμεθα ν' ἀντικαταστήσωμεν διὰ σιροπίου ἰωδιούχου σιδήρου, σιροπίου τῆς κίνας κτλ. Συγχρόνως ἐπιθέτομεν ἐπὶ τοῦ νοσοῦντος μέρους καταπλάσματα ἐκ ψυχας γεωμήλων ἀνανεούμενα δὶς τῆς ἡμέρας, ἐνεργοῦμεν ἐπαλείψεις δι' ἁπλῆς ἢ βορικούχου βασελίνης· καθαρίζομεν τὴν κεφαλὴν δι' ἁπαλῆς ψήκτρας, οὐδέποτε δὲ διὰ κτενίου· λούομεν δι' ἀποβράσματος λινοσπόρου ἢ πιτύρων ἢ διὰ τοῦ ἀποβράσματος τῆς μολόχας.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δίδεται ἐλαφρὸν καθαρτικόν. Διὰ δὲ τὰ μὴ λυμφατικὰ παιδία ἡ τοπικὴ θεραπεία, ἣν διεγράψαμεν, εἶνε ἐν γένει ἀρκετή. Ἐὰν αἱ φλύκταιναι κατέχωσι τὸ πρόσωπον καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐφαρμόσωμεν καταπλάσματα, ἀλείφομεν τὸ μέρος διὰ βασελίνης ἢ ἐλαιολάδου καὶ εἶτα ἐπιπάσσομεν τὸ μέρος διὰ πούδρας ὀρυζίου. Ἐὰν αἱ φλύκταιναι εὑρίσκωνται ὄπισθεν τῶν ὤτων, τότε ἐπιθέτομεν λευκὸν μαλακὸν πανίον μὲ βασελίναν ἐπιμένοντες πολὺ εἰς τοῦτο.

Σ. Α. ΡΟΚΚΟΣ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ

[Οἱ Βερολινοὶ θέλουν πολλοὺς ξένους, χωρὶς ν' ἀγαποῦν τοὺς ξένους! — Τί φρονοῦν οἱ Γερμανοὶ περὶ τοῦ Βερολίνου καὶ τί οἱ ξένοι. — Τὸ Παρίσι ὁ φάρος τῆς ἀνθρωπότητος.]

Τὰ Βερολίνεια φύλλα συζητοῦν πῶς θάχουν πολλοὺς ξένους στὸ Βερολῖνο, ἰδίως τὸ καλοκαῖρι.

= Ὁ «Λοκὰλ — Ἀντσάϊγκερ» ἔκαμε δημοσιογραφικὴν ἀνάκρισιν.

= Ἐρώτησε τοὺς διευθυντὰς τῶν μεγαλειτέρων ξενοδοχείων, οἱ ὁποῖοι εἶπαν γενικῶς, ὅτι ἀπαραίτητα μέτρα εἶνε:

= Νὰ μὴ διακόπτουν δυὸ μῆνες τὸ καλοκαῖρι τὰ θέατρα τὰς παραστάσεις των, ἰδίως ἡ Ὄπερα.

= Ἀφοῦ στὸ Παρίσι, στὴ Λόντρα δὲν διακόπτουν καὶ εἰς τὸ Μόναχον ἔχουν περιφήμους θεατρικὰς παραστάσεις τὸ καλοκαῖρι.

= Ἐπίσης νὰ διοργανωθοῦν ἑορταὶ ἀνθέων, ἀλλὰ ἑορταὶ σὶκ (ἀλλὰ πῶς;)

= Ἄλλος εἶπε, ὅτι πρέπει νἄρχεται στὸ Βερολῖνο γιὰ λίγες μέρες τὸ καλοκαῖρι κι' ὁ Κάϊζερ— γιὰ νἄρχωνται οἱ ξένοι νὰ τὸν βλέπουν.

= Ἄλλος ἐζήτησε νὰ γίνωνται καλαὶ ἑορταί, συναυλίαι κλπ., ἀλλ' ὄχι μὲ λαϊκὴν πεντηκοντάλεπτον εἴσοδον. Νὰ ἱδρυθοῦν εἰς τὰς ἐξοχὰς ἐκλεκτοτατίσιμα ἑστιατόρια.

= Ἄλλος ἐζήτησε νὰ μὴ διακόπτῃ τὸ καλοκαῖρι τὰς συναυλίας της ἡ φιλαρμονία καὶ νὰ στέλνῃ τὴν ὀρχήστραν της νὰ παίζῃ εἰς τὴν Χάγην.

= Τέλος εὑρέθη κ' ἕνας πρακτικός, μὴ ξενοδόχος, ὁ ὁποῖος εἶπε πῶς ὅλ' αὐτὰ εἶνε παραμύθια.

= Τὸ Βερολῖνον εἶνε μεγάλη πόλις, ἀλλὰ νέα καὶ δὲν δύναται νὰ ἑλκύσῃ κόσμον.

= Δὲν εἶνε οὔτε Παρίσι, οὔτε Λόνδρα καὶ δὲν ὑπέστη ἀκόμα μακροχρόνιον ἐξέλιξιν καὶ ἀνάπτυξιν.

= Κι' ὅτι ὅλα ὅσα προτείνονται ἂν γίνουν, τίποτε δὲν θὰ γίνῃ μὲ τοὺς ξένους.

= Καὶ πράγματι αὐτῆς τῆς ἰδέας εἶνε πολλοὶ ποῦ ξέρουν κατὰ βάθος κοινωνικῶς τὸ Βερολῖνον ὄχι μὲ τὴν πρώτην ματιάν, ἡ ὁποία πράγματι εὑρίσκει εὐνοϊκώτατον τὸ θέαμά του εἰς τὴν ἀρχήν. Καθαριότης, θόρυβος, ὀργάνωσις τίκ-τὰκ ἐκκρεμοῦς.

= Θὰ ἔχω μιλήσῃ μὲ πεντακόσιους ξενοδόχους, ἐπιχειρηματίας, δραγομάνους, γυναῖκες κτλ.

= Ὅλοι πάντα μοῦ εἶπαν: Μονότονον, στερεότυπον αὐτὸ τὸ Βερολῖνον.

= Οἱ ξένοι ἔρχονται βλέπουν ἕνα-δυὸ Μουσεῖα, τὸν Ζωολογικὸν κῆπον, τὸ Βάννζέε, τὸ πολὺ τὸ Πότσδαμ-οὔντ ντὰς ἴστ Ἄλλες.

= Καὶ φεύγουν. Τίποτε δὲν τοὺς ἐλ-

= Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ξενοδόχους ἐπίσης ἐδήλωσαν τὰ ἴδια στὸν τύπο.

= Παληὰ λοιπὸν ἀλήθεια ὅσον καὶ νέα. Τὸ Βερολῖνον δὲν ἔχει καμμιὰ ἕλξιν καὶ ἠμπορεῖ νὰ τὰ ἔχῃ ὅλα μιὰ πόλις, ἀλλ' ὅταν τῆς λείπει αὐτὴ ἡ ἕλξις—ὅ,τι λ. χ. ἔχει τὸ Μόναχον, ἡ Βιέννη καὶ εἰς ἄφθαστον βαθμὸν τὸ Παρίσι— ξένοι δὲν συγκρατοῦνται.

= Κι' ἂν ρωτοῦσαν δὰ καὶ τὴν γνώμην τῶν ξένων, θὰ ἄκουγαν καὶ μερικὰ πράγματα ποῦ μποροῦν νὰ τοὺς ἐνδιαφέρουν.

= Πῶς νὰ μείνῃ ξένος στὸ Βερολῖνον, ποῦ δὲν προφθαίνει νὰ ἔρθῃ καὶ τὸν πολιορκοῦν οἱ φορατζῆδες.

= Ἐνόσῳ ἕνας ξένος φέρνει λεπτὰ στὸ Βερολῖνον ἡ φορολογία εἶνε ἀδικαιολόγητος.

= Ἔπειτα ἡ ἀξενία καὶ ἡ βαρβαρότης πρὸς τοὺς ξένους εἰς τὸ Βερολῖνον εἶνε κάτι ἀνυπόφορον, πρέπει δὲ νὰ εἶνε κανεὶς Ἰὼβ διὰ νὰ μείνῃ εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν.

= Μιλῆστε μὲ οἱονδήποτε ξένον, μὲ Γερμανὸν ἀκόμα κ' ἡ πρώτη κουβέντα του θὰ εἶνε: Οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ δὲν εἶνε φιλόφρονες.

= Εἰς κάθε βῆμά σας, κάθε στιγμὴ ἔχετε νὰ παλαίσετε πρὸς σκαιότητας, ἐλλείψεις τάκτ, ἄμεσον καυγᾶ, ἄμεσον καταφυγὴν εἰς τὸ δικαστήριον.

= Οἱ μόνοι εὐγενεῖς εἶνε οἱ Ἑβραῖοι, συγκρινόμενοι μὲ τοὺς Πρώσσους.

= Ἔπειτα ἔρχονται κάπως ἡ γυναῖκες.

= Τὸ δὲ ὅλον ἄκομψον, ἄχαρι, ἀποκρουστικόν, βαρύ, ὠμόν.

= Παντοῦ ὅλοι σοῦ ὑψώνουν τὸν δάκτυλον καὶ θέλουν νὰ σοῦ ἐπιβληθοῦν. Καὶ στῆς 99 αὐτοὶ εἶνε ποῦ ἔχουν τὸ ἄδικον.

= Ἡ ζωὴ ἐδῶ εἶνε νομίζω ὅπως καὶ τὰ βοηθητικὰ ῥήματα τῆς γλώσσης των.

= **Ζὶ ζόλλεν!** Ὀφείλετε!

= **Ζὶ μύσσεν!** Πρέπει νά!

= **Ζὶ ντύρφεν νίχτ!** Δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται!

= Βαθύτερον ἐξετάζων κανεὶς τὸ μοναδικὸν αὐτὸ φαινόμενον,— περὶ τοῦ ὁποίου ὁμόφωνοι εἶνε οἱ Γερμανοί, οἱ Αὐστριακοί, οἱ Γάλλοι, οἱ Βορειοχωρῖται, οἱ Κατωχωρῖται, οἱ Νοτιοχωρῖται, οἱ Ῥῶσσοι, οἱ Ἀμερικανοί, οἱ Ἄγγλοι, ὅλη ἡ ὑφήλιος ὅπως τὰ λέει καὶ τὰ γράφῃ κάθε μέρα— καὶ ἔχω μιὰ συλλογὴν ἑκατοντάδων περιγραφῶν εἰδικῶν,— φρονεῖ ὅτι ὁ λαὸς εὑρίσκεται πολὺ πίσω λόγῳ ἀναπτύξεως, μορφώσεως, πολιτικῆς ἐλευθερίας.

= Τὸν ἔπνιξε ἡ βαρειὰ καὶ τρομερὴ πειθαρχία κατὰ πρῶτον λόγον τοῦ σχολείου καὶ κατὰ δεύτερον τοῦ στρατοῦ.

= Ἔπειτα τὸν ἔπνιξεν ἐπίσης ὁ Κλῆρος, ἡ Γραφειοκρατεία, ἡ ὠμὴ διοίκησις, ὁ ἀπολυταρχισμός, τὸ σπαθί, τὸ κράνος,— ὅλοι τέλος οἱ μεσαιωνικοὶ ἀναχρονισμοί.

= Κι' αὐτὰ μὴν ὑποθέσῃ ὁ ἀναγνώστης ὅτι τὰ ἀραδειάζει ἀντιλογία ἀσημάντου Ῥωμηοῦ, ἀλλ' ὅλα αὐτὰ κηρύσσονται κάθε μέρα εἰς πολλὰ ἀκόμη ἐντόπια φύλλα,— εἰς δημοκρατικὰ καὶ εἰς σοσιάλ-δημοκρατικά.

= Τὰς πληγάς των τὰς ξέρουν καλλίτερα αὐτοὶ οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ ἀνωτέρω χαρακτηρισμοὶ εἶνε ἄνθη ἐμπρὸς εἰς τὰς ἰδικάς των ἐκφράσεις περὶ τοῦ ἑαυτοῦ των,— ἐννοεῖται τῶν ἀντιδραστικῶν, οἱ ὁποῖοι αὐξάνουν.

= Εὐχάριστον εἶνε, ὅτι ὁ λαὸς ἀρχίζει νὰ ξυπνᾷ.

= Τί ἀποθέωσις ἦταν ἐκείνη τοῦ καταδικασθέντος προχθὲς τέως σοσιάλ-δημοκράτου καὶ ἤδη ἀναρχοσοσιαλιστοῦ Λείπκνεχτ διὰ τὸ περίφημον σύγγραμμά του.

= Αὐτὸ τὸ δικαστήριον ἠρνήθη τὰς συστάσεις τοῦ Εἰσαγγελέως νὰ τὸν καταδικάσῃ εἰς πενταετῆ στέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

= Ὁ Πρόεδρος μὲ ὅσα εἶπε μετὰ τὴν ἀπόφασιν ἐφάνη πνεῦμα ἐλεύθερον.

=Λείπκνεχτ εἶνε ἤδη ὁ μέγας ἀντίπαλος τοῦ Μπέμπελ.

= Εἰς τὸν λαὸν αὐτὴ ἡ νεωτεριστικὴ κίνησις εὑρίσκει ἀπηχήσεις, ποῦ κινοῦν τὴν προσοχὴν ὁπωσδήποτε τοῦ προσέχοντος ξένου.

= Χθὲς στὸ τραῖνο μοῦ ἔπιασε κουβέντα ἕνας ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ, ἕνας παπουτσῆς, ἕνας ἀπὸ τοὺς χαρακτῆρας ἐκείνους ποῦ συναντῶ γυρίζοντας ἡμέρας καὶ νύκτας εἰς τὰ λαϊκὰ καὶ ἐργατικὰ κέντρα τῶν λαϊκῶν συνοικιῶν τῆς πόλεως.

= Καλὰ φωτισμένος ἄνθρωπος.

= Ἐγὼ πόλεμον δὲν θέλω. Ὅλοι εἶνε ἀδελφοί μου στὸν κόσμον. Οἱ Γάλλοι εἶνε ἀνώτεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς Γερμανοὺς εἰς μόρφωσιν. Ἡμεῖς εἴμαστε πίσω. Αὐτὰ μπορῶ νὰ τὰ πῶ κατὰ πρόσωπον ὁποιουδήποτε πρίγκηπος! Ὁ Λείπκνεχτ θὰ γίνῃ πειὸ μεγάλος μὲ τὴν 1 1)2 χρόνου φυλάκισιν ποῦ τοῦ ἔδωσαν...

= Λαέ, πῶς συγκινεῖς καὶ τί ἀληθινὰ μιλεῖς πράγματι ὅταν πράγματι σοῦ ἀνοιχθοῦν τὰ μάτια.

= Κάποτε μοῦ ἔγραφε φίλος σπουδαστὴς ἀπὸ τὸ Παρίσι: «Ἂν ἔχω ἐπιθυμίαν νὰ δῶ τὸ Βερολῖνον; Μά, φίλε μου αὐτοῦ εἶσθε ὅλοι βάρβαροι ἀκόμη πνευματικῶς· Ἔλα ἐδῶ νὰ δῇς τί θὰ πῇ ἀληθινὴ ζωή».

= Μακρά, μακροτάτη πεῖρα μ' ἔπεισε πῶς ὁ φίλος εἶδε προτήτερα ἀπὸ μένα τί εἶνε αὐτὴ ἡ πρόοδος καὶ ποῦ βαδίζει ἡ ἀνθρωπότης χωρὶς νὰ μπορέσουν νὰ